

Erling Christensen, rent faktisk en diskussion om afvikling af EU's støtteforanstaltninger til landbruget, og som landbrugspolitisk ordfører for det parti, som er det største i Folketinget for øjeblikket, bør hr. Erling Christensen kunne svare på ganske enkle spørgsmål om, hvordan Socialdemokratiet ser landbrugets struktur og udvikling igennem de næste år i EU, når det er det emne, der er på dagsordenen.

Jeg synes, det er flovt, at ordføreren for Danmarks største parti står og vasker sine hænder ved at sige: »Vi har nedsat et udvalg. Det kan godt være, der kommer en pose forhandlingsresultater om en måneds tid, og så kan vi jo altid diskutere det siden hen.« Det er helt ærligt flovt, hvis Socialdemokratiet ikke tør tage handsken op og diskutere, hvad Socialdemokratiet vil. Jeg garanterer for, at vi andre skal nok sige, hvad det er, vi vil.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil gerne oplyse hr. Erling Christensen om, at det udvalg, som vi har nedsat ved forespørgslen for 14 dage siden, er udmærket og primært går på strukturforholdene i dansk landbrug, og hvordan dansk landbrug skal indrettes. Det, debatten går på i dag, er, hvordan taktikken og linjen skal være for afviklingen af støtteordningerne i EU's landbrugspolitik.

Der var jo en tredje model, nemlig den, som blev luftet af fru Mariann Fischer Boel fra Venstre. Man kunne sige, at EU fremover har nogle landbrugslande, der har haft et højt niveau og derfor har brug for en kompensation, f.eks. de nuværende EU-lande. De fortsætter med støtteordningerne, mens de nye lande, de østeuropæiske, ikke kan få samme støtteordninger. Er det den model, Socialdemokratiet vil følge, eller kan vi få et klart tilsagn om, at det ikke er det, hr. Erling Christensen vil?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg må notere mig, at de substantielle spørgsmål om dette emne skal rettes til Socialdemokratiets EU-ordfører, hr. Ove Fich, i morgen. Det skal jeg så sørge for at de bliver under den debat, vi får i morgen, fredag.

Men jeg vil alligevel gerne stille hr. Erling Christensen et mere specifikt spørgsmål, og det er i relation til det, fødevareministeren sagde i sin besvarelse, for som jeg hørte det, sagde fødevareministeren:

»Jeg vil også gerne pege på, at en reform af landbrugspolitikken er ønskelig som en forberedelse af udvidelsen med de associerede central- og østeuropæiske lande.«

Er hr. Erling Christensen enig i det? For så er vi da nået et lille skridt i retning af erkendelsen hos Socialdemokratiet af, at det er nødvendigt at reformere landbrugspolitikken, før man udvider EU. For det er jo det, fødevareministeren siger i det her citerede.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jeg kan bekræfte hr. Thulesen Dahl i hans formodning.

Christian Mejdahl (V):

Landbrugsstøtten har i efterhånden lang tid været det store samtalemne. Dagspressen har dyrket den ager intenst. Der er givet mange eksempler til skræk og advarsel, og efterhånden er bonden, og fiskeren for den sags skyld også, ilde berørt af omtalen, fordi det fremstilles som noget odiøst at modtage støtte. Det er det efter Venstres mening ikke, når vi både nationalt og i EU tilrettelægger vores samfundsorden, som vi gør.

Men Venstre ønsker at ændre denne samfundsorden. Venstre ønsker et erhvervsliv, herunder landbrug og fiskeri, som i højere grad er selvhjulpent og kan klare sig stort set uden støtte. Det vil give større arbejdsglæde og tilfredshed for erhvervenes udøvere, og det vil give os et endnu mere dynamisk erhvervsliv, som kan producere det, markedet efterspørger, og af den kvalitet og til den pris, som konkurrencen giver plads til.

Det var vel nøjagtig det samme ønske, man havde i New Zealand først i 1980'erne. Man havde bare en kraftigere tilskyndelse til at gøre noget effektivt ved det, for man skulle undgå, at samfundsøkonomien kollapsede.

Og man gjorde noget ved det. Det har Landbrugs- og Fiskeriudvalget set ved selvsyn. Vi har også fået det indtryk, at newzealandsk landbrug ikke ønsker sig tilbage til tiden før 1984.

Men New Zealand og Danmark er ikke ens. Et er, at de har reduceret landbrugsstøtten til et minimum, og at deres indtægter er baseret på verdensmarkedspriser, men produktionsbetingelserne er også vidt forskellige fra vores.

For det første er de naturgivne betingelser anderledes. Der er lavere omkostninger især til foder, foderopbevaring og bygningsanlæg. For